

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า วรรณกรรมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสังคมอย่างใกล้ชิด วรรณกรรมเป็นสมบัติของชาติที่มีคุณค่าในด้านวัฒนธรรม เป็นกระจกเงาของสังคมอันสะท้อนให้คนรุ่นหลังเข้าใจชีวิตความเป็นอยู่ของบรรพบุรุษ วรรณกรรมสามารถบันทึกความเชื่อ ประเพณี ค่านิยมต่าง ๆ และมีลักษณะบันทึกได้อย่างกว้างขวางลุ่มลึกแม้ในส่วนที่เป็นความรู้สึกนึกคิด และสภาพจิตใจอันเป็นเหตุที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในสังคม (วิทย์ ศิวะศรียานนท์, 2519 : 192)

ประเทศไทยเรามีวรรณกรรมที่ทรงคุณค่าอยู่เป็นจำนวนมาก ความรุ่งเรืองของวัฒนธรรมด้านวรรณกรรมนี้สืบเนื่องมาจากชาวไทยมีใจรักทางกาพย์กลอนหรือการประพันธ์เป็นส่วนใหญ่ แต่เดิมการศึกษาวรรณกรรมของไทยมักสนใจศึกษาวรรณกรรมภาคกลางเป็นหลัก ด้านวรรณกรรมท้องถิ่นมีผู้สนใจศึกษาไม่จริงจังมากนัก (ปราณี ขวัญแก้ว, 2518 : 1) แต่ในสมัยปัจจุบันการศึกษาได้ขยายขอบเขตอย่างกว้างขวาง และนับว่าน่ายินดีที่การศึกษาด้านวรรณกรรมได้ขยายวงกว้างขวางครอบคลุมถึงวรรณกรรมท้องถิ่น มีผู้สนใจศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลด้านวรรณกรรมท้องถิ่นกันอย่างจริงจัง (ตรีศิลป์ บุญขจร, 2530 : 102) ผลงานการศึกษาจึงมีทั้งงานประเภทวิทยานิพนธ์ งานวิจัย ตำรา หนังสือ และเอกสารประกอบการสัมมนา เป็นต้น

การศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชาคติชนวิทยา ซึ่งเป็นวิทยาการที่มีความสำคัญและมีคุณค่ายิ่ง คือเป็นวิทยาการที่ศึกษาถึงวิถีชีวิตตามประเพณีของกลุ่มชนต่าง ๆ กลุ่มชนแต่ละท้องถิ่นย่อมมีวัฒนธรรมเฉพาะและวัฒนธรรมนี้เองเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตอันเป็นพฤติกรรมส่วนรวมของกลุ่มชนนั้น การศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพราะทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจถึงเอกลักษณ์คือความเป็นอิสระทางวัฒนธรรม (กิ่งแก้ว อัดดากร, 2514) ทำให้คนรุ่นหลังได้รู้จักบรรพบุรุษได้รู้จักตนเอง และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

วรรณกรรมภาคใต้ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจ เพราะภาคใต้มีประวัติศาสตร์และความเป็นมาอันยาวนาน มีการสั่งสมมรดกทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปะ สืบต่อกันมาอย่างไม่ขาดสาย วรรณกรรมภาคใต้มีหลายประเภท เช่น นิทานประโลมโลก พงศาวดาร ความเชื่อ ตำรา คำสอน และกฎหมายชาวบ้าน วรรณกรรมเหล่านี้เป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์และสะท้อนวิถีชีวิตของชาวใต้อย่างชัดเจน (จำเริญ แสงดวงแข, 2523:4) วรรณกรรมทั้งหมดที่มีเนื้อหาจำแนกได้หลายประเภทนี้ วรรณกรรมนิทานประโลมโลกนับว่าได้รับความนิยมนมากที่สุด หากเทียบกับวรรณกรรมประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะวรรณกรรมประเภทนี้มุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นสำคัญและยังได้คติต่าง ๆ ไปด้วยในตัว (อุดม หนูทอง, ม.ป.ป.:2)

วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้เรื่อง "พระกายโสท" เป็นวรรณกรรมประเภทนิทานประโลมโลก และเป็นวรรณกรรมที่มีคุณค่าควรแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นด้านโวหารหรือสำนวน การประพันธ์ การดำเนินเรื่อง ความงามของภาษาหรือวรรณศิลป์ รัสวรรคคี ฯลฯ มีปรากฏอยู่อย่างพร้อมมูล นอกจากนี้วรรณกรรมเรื่องพระกายโสทยังมีสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการบันทึกคือ มีลักษณะอักษร และอักษรวิธ เป็นเอกลักษณ์ของวรรณกรรมภาคใต้ ลักษณะเด่นเป็นพิเศษคือ ปรากฏเสียงภาษาถิ่นจังหวัดภูเก็ต ถึงแม้จะไม่ปรากฏนามผู้แต่ง แต่มีเหตุผลเพียงพอในการยืนยันได้ว่าผู้ท้องถิ่นเป็นผู้ประพันธ์หรือบันทึกโดยตรง

ตัวอย่างคำภาษาท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ตที่ปรากฏในเรื่องพระกายโสท เปรียบเทียบกับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยถิ่นภูเก็ต	ภาษาไทยมาตรฐาน
เคินยาดราจะยะเย็น	เคินยาดราจากยากเย็น
เรียะจิตระลุยา	เรียกจิตลุยา
เอาะมาโดยหมาย	ออกมาโดยหมาย
เตาะไมยวิเสท	ตอกไม้วิเศษ
แร้งจักหังเนาะไนย	แร้งจักหังนอกใน

นอกจากนี้ก็มีคำภาษาถิ่นใต้โบราณเป็นจำนวนมากไม่น้อย ที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมเรื่องนี้ เช่น

จงมา <u>คร่ำ</u> แม่ด้วยรา	-	จงมา <u>คอย</u> แม่ด้วยรา
พระอร <u>ไทย</u> จะ <u>เสท</u> สา	-	พระอร <u>ไทย</u> จะ <u>ลำ</u> บาก
แม่ <u>เรียะ</u> สอง <u>สาม</u> ตา	-	แม่ <u>เรีย</u> ก <u>สอง</u> สาม <u>ครั้ง</u>
จับ <u>เงาะ</u> มี <u>ก</u> สุ <u>ห</u> รา	-	จับ <u>จอก</u> ค <u>ม</u> สุ <u>ร</u> า
ลาก <u>ไท</u> เจ้า <u>มา</u> แ <u>ค</u> ส <u>ว</u> น	-	ละ <u>ให้</u> เจ้า <u>มา</u> ล <u>ำ</u> พ <u>ัง</u>
<u>ท</u> น <u>ว</u> ย <u>ต</u> า <u>ข</u> าว <u>ก</u> ฎ <u>า</u> ผี	-	<u>น</u> ัย <u>น</u> ต <u>า</u> ข <u>าว</u> ก <u>้อ</u> ผี
<u>ก</u> ล <u>ึ</u> น <u>อ</u> ก <u>แ</u> ค <u>เ</u> ป <u>็น</u> น <u>ั</u> ก <u>ห</u> น <u>า</u>	-	<u>ก</u> ล <u>ึ</u> น <u>ไ</u> ส <u>่</u> ป <u>เ</u> น <u>น</u> ัก <u>ห</u> น <u>า</u>
ท <u>ัง</u> ห <u>ม</u> ิ <u>น</u> ท <u>ัง</u> ค <u>ว</u> า	-	ท <u>ัง</u> ห <u>เ</u> ม <u>ิ</u> น <u>ท</u> ัง <u>ค</u> ว <u>า</u>
ล <u>ึ</u> ก <u>ล</u> ึ <u>น</u> ห <u>ล</u> ะ <u>ห</u> ู <u>ส</u> ห <u>ล</u> อ <u>น</u>	-	ล <u>แ</u> บ <u>ล</u> ึ <u>น</u> ห <u>ล</u> อ <u>ก</u> อ <u>ย</u> ู่ <u>ส</u> ล <u>อ</u> น
ม <u>ิ</u> ง <u>น</u> ี้ <u>ห</u> น <u>ำ</u> ข <u>ว</u> ง <u>ห</u> ล <u>ือ</u> ต <u>ัว</u>	-	ม <u>ิ</u> ง <u>น</u> ี้ <u>อ</u> ว <u>ต</u> ี <u>ห</u> ล <u>ือ</u> ต <u>ัว</u>

จุดเด่นอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้วรรณกรรมเรื่องพระกายโสทรมีคุณค่า คือ มีคติสอนใจในเรื่องต่าง ๆ มากมาย ซึ่งเป็นคติที่น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อแนวทางการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี ด้านแก่นของเรื่องวีไคซีให้เห็นผลกรรมอย่างเด่นชัด คือ เน้นพฤติกรรมของตัวละครเป็นประการสำคัญ การดำเนินเรื่อง รัวใจชวนให้ติดตามอ่านเพื่อให้ทราบที่ผลของเรื่องจะเป็นประการใด นอกเหนือจากคุณค่าด้านภาษาและความประทับใจในเรื่องราวแล้ว วรรณกรรมเรื่องพระกายโสทรมังเป็นกระจกสะท้อนภาพประเพณีและวัฒนธรรมพื้นบ้านที่น่าสนใจไม่ว่าในแง่มุมใด ๆ เช่น ค่านิยม ความเชื่อ หรือโลกทัศน์ต่าง ๆ เนื่องจากไม่มีผู้ใดศึกษาวรรณกรรมเรื่องนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะได้นำวรรณกรรมเรื่องพระกายโสทรมานำมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้ เรื่องพระกายโสพ มังงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า หรือใช้เป็นเอกสารอ้างอิงดังต่อไปนี้

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2507) แสดงข้อคิดในคติชาวบ้านเกี่ยวกับวรรณกรรมพื้นบ้าน เช่น กล่าวถึงจุดประสงค์ดั้งเดิมในการเล่านิทานหรือเล่าเรื่องของมนุษย์เป็นอย่างไรเหมือนกันหมด คือว่า มนุษย์เราทั่วไปต้องการเครื่องบันเทิงใจยามว่างงานประการหนึ่ง และเหตุประการหนึ่งเป็นเหตุผลเนื่องมาแต่ศาสนา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีอิทธิพลเหนือจิตใจมนุษย์ และเป็นต้นเหตุให้มโนทัศน์มากมาย เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับเทพเจ้า และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนเรื่องที่เป็นคติสอนใจ สอนความประพฤติต่าง ๆ นิทานจึงบังเกิดขึ้นหลายประเภท เล่าสืบต่อ ๆ กันมาหลายชั่วคน เป็นทำนองมุขปาฐะก่อนที่จะได้จารึกเป็นลายลักษณ์อักษร

ยุทธ เศษคำรณ (2507) ได้กล่าวถึงคุณค่าของวรรณกรรมชาวบ้านไว้ว่า ให้หิ้งความรู้ ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนความเชื่อของแต่ละท้องถิ่นว่า มีอย่างไร นอกจากนี้ยังให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้สนใจ เพราะนิทานบางเรื่องเราอาจไม่เคยได้ฟังได้ยินมาก่อน

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2510) กล่าวถึงประโยชน์การศึกษาวรรณกรรมพื้นบ้านไว้ว่า ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ให้ความรู้เรื่องภาษา ศัพท์และสำนวน สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมประเพณีบางอย่าง เป็นประโยชน์ในด้านการอบรมสั่งสอน ชีวทางปฏิบัติกรรม และบังเกิดผลอื่น ๆ เช่น นิทานบางเรื่อง เป็นที่มาของวรรณคดีบางเรื่อง

กิ่งแก้ว อัดดากร (2514) เสนอผลงานวิจัยเรื่อง วรรณกรรมจากบ้านใน โดยพูดถึงวรรณกรรมชาวบ้านประกอบด้วยเนื้อหา และอารมณ์ที่ผิดแผกแตกต่างกันอย่างกว้างขวาง มีตั้งแต่เรื่องหายไปถึงเรื่องที่ประณีต เรื่องที่จริงจังสะท้อนชีวิตจริง ไปจนถึงเรื่องที่แผลงจากชีวิตจริง การศึกษานิทานพื้นเมืองจะทำให้เราทราบถึง อารมณ์ ความคิดเห็น จินตนาการ ตลอดจนความเป็นอยู่ของประชาชนได้เป็นอย่างดี

ปราณี ชวัญแก้ว (2518) เสนอผลงานวิจัยเรื่องวรรณคดีชาวม้าจากบุคคา คำบล ร่อนพิบูลย์ ได้แก่เรื่อง พระรถเมรี ทอยสังข์ และวันการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อจะศึกษาที่มาของ เรื่อง ธรรมเนียมนิยมในการแต่ง จุกมุ่มหมายในการแต่ง ลักษณะคำประพันธ์ แนวคิด การดำเนิน เรื่อง คุณค่าด้านสุนทรียะ ค่านิยมทางสังคม วัฒนธรรมประเพณี เปรียบเทียบวรรณคดีแบบฉบับ เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยาของสุนทรภู่ บทพระราชนิพนธ์เรื่องสังข์ทอง และเรื่องสุวรรณสังข์จากปัญญาส ชาติ

สืบพงศ์ ธรรมชาติ (2526) ศึกษาวิเคราะห์เรื่องสุทธิกรรมชาตกฉบับภาคใต้ ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า เนื้อหาสาระของเรื่องนอกจากเป็นคำสอนแล้ว ยังแสดงภาพสังคมไทย ในภาคใต้อย่างเด่นชัดเป็นประโยชน์ในการศึกษาลักษณะสังคมภาคใต้ได้ดี และยังมีคุณค่าด้าน สุนทรียศาสตร์ตลอดจนคติธรรมต่าง ๆ อีกด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร เสนอวิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตเกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้ หลายเล่ม เช่น ประพนธ์ เรื่องณรงค์ (2523) วิเคราะห์พระวรวงศ์วรรณากรมจังหวัด สุราษฎร์ธานีโดยพิจารณาถึงลักษณะอักษร อักษรวิธี วรรณากรมและสังคม ตลอดจนเปรียบเทียบ อนุภาคฉบับต่าง ๆ วิโรจน์ ผดุงสุนทรารักษ์ (2526) วิเคราะห์สุบินกุมารสำนวนปักษ์ใต้ โดย ศึกษาลักษณะตัวอักษรขบวนการทางอักษรวิธี ลักษณะทางวรรณศิลป์ ขนบธรรมเนียมประเพณี การละเล่นต่าง ๆ โดยศึกษาจากต้นฉบับตัวเขียนที่เป็นหนังสือใบจารึกด้วยอักษรไทยที่ปรากฏอยู่ใน ทางภาคใต้ของประเทศไทยในช่วงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ประทุม สุวรรณคังคะ (2526) ศึกษาหาเวสสันดรชาตกฉบับถิ่นใต้จากต้นฉบับวัดมณีนิมิตวาสุ สงขลา เพื่อวิเคราะห์คำประพันธ์ สำนวนโวหาร รสวรรณคดี และคุณค่าทางด้านสังคมที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหา เฉลิม จันปฐมพงศ์ (2526) ศึกษาพระนิพพานโสตร์ ซึ่งเป็นวรรณกรรมที่เกี่ยวกับพุทธประวัติและตำนานพระบรมธาตุ นครศรีธรรมราช เพื่อทราบความเป็นมาทั้งหมด วนิดา พิเศษพงษา (2526) ศึกษาไกรสิทธิ์ วรรณกรรมท้องถิ่นจังหวัดชุมพร รัตนา พันธุ์สุริย์ฉาย (2530) ศึกษาเรื่องโคบุตร วรรณกรรม ท้องถิ่นภาคใต้ สุวรรณา สอนสังข์ (2530) ศึกษาขุนท้าววงศ์ วรรณกรรมท้องถิ่นจังหวัด สุราษฎร์ธานี โดยเป็นการศึกษาวิเคราะห์ในเชิงวรรณกรรมและสังคม

สุภัตรา สุภาพ (2528) ศึกษาเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมไทย กล่าวถึง ค่านิยม ครอบครั้ว ศาสนา และประเพณีต่าง ๆ โดยอธิบายลักษณะสังคมไทย ค่านิยมต่าง ๆ ความหมาย และประเภทของครอบครั้ว ฐานะของหญิงชายในสังคม ความหมาย และอิทธิพลของศาสนา ตลอดจน ลักษณะของวัฒนธรรม และประเพณีต่าง ๆ ของไทยไว้อย่างละเอียด

เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ เป็นเอกสารสำคัญส่วนหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้นักศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมเรื่องพระกายโสทรบรรลุเป้าหมาย โดยผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางและใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้ คือ

1. ใช้เป็นแนวคิดในการกำหนดรูปแบบวิทยานิพนธ์
2. ใช้เป็นข้อมูลเพื่อการศึกษาขอบข่ายของการศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่น
3. ใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบในการศึกษาเพื่อให้เห็นลักษณะของเรื่องพระกายโสทรได้เด่นชัด
4. ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงการศึกษาทางด้านวรรณกรรมเกี่ยวกับเรื่อง ภาษา ศัพท์ ส่วนวนธรรมเนียมนิยม จุดมุ่งหมายในการแต่ง ลักษณะคำประพันธ์ และคุณค่าด้านสุนทรียะ
5. ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงการศึกษาทางด้านสังคม เช่น ด้านค่านิยม ประเพณี ความเชื่อ และโลกทัศน์ที่ปรากฏในวรรณกรรม

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาลักษณะและธรรมเนียมนิยมในการแต่งวรรณกรรมเรื่องพระกายโสทร
2. เพื่อศึกษาเรื่องพระกายโสทร โดยการศึกษาความเนื้อหาในเชิงวรรณกรรม และประเมินคุณค่าในเชิงสุนทรียภาพ
3. เพื่อศึกษาเรื่องพระกายโสทรตามแนวสังคมวิทยา โดยพิจารณาในด้าน ค่านิยมของสังคม ประเพณี ความเชื่อและโลกทัศน์ที่ปรากฏในสังคม
4. เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้เรื่องพระกายโสทร ให้เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่นจะได้นำไปศึกษาค้นคว้าต่อไป

สมมุติฐานของการศึกษากันควัว

1. เรื่องพระกายโสท มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เพราะมีภูมิหลังอันสำคัญได้แก่ภาษา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นภาคใต้
2. เรื่องพระกายโสท เป็นวรรณกรรมที่มีคุณค่าด้านวรรณกรรม และด้านสังคม
3. เรื่องพระกายโสท มีเนื้อหาที่สะท้อนให้เห็นแนวคิดและโลกทัศน์ของท้องถิ่นภาคใต้

ความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษากันควัว

1. ทำให้ทราบถึงคุณค่าของวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องพระกายโสท ทั้งด้านวรรณกรรม และด้านสังคมวัฒนธรรม
2. ทำให้มีความรู้และความเข้าใจเรื่องราวในวรรณกรรมเรื่องพระกายโสทโดยละเอียด
3. ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี และทราบถึงโลกทัศน์ของชาวใต้
4. ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจ และภาคภูมิใจในวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้
5. เป็นการเผยแพร่วรรณกรรมภาคใต้ อันเป็นส่วนที่จะเกื้อหนุนดำรงไว้ซึ่งสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติ
6. ผลของการศึกษาวิเคราะห์จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิชาคติชนวิทยาและวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้
7. เป็นแนวทางแก่ผู้สนใจวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้จะได้ศึกษากันควัวต่อไป

ขอบเขตของการศึกษากันควัว

1. การศึกษาวิเคราะห์จะยึดเรื่องพระกายโสท ฉบับถ่ายสำเนาจากศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูภูเก็ต ซึ่งมีต้นฉบับเดิมอยู่วัดพุทธมงคลนิมิตร อำเภอมะเมือง จังหวัดภูเก็ต

2. การศึกษาวิเคราะห์จะพิจารณา 2 ประเด็น
 - 2.1 การศึกษาวิเคราะห์เชิงวรรณกรรม
 - 2.2 การศึกษาวิเคราะห์เชิงสังคม

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การเลือกวรรณกรรมเรื่องพระกายโสท มีเกณฑ์การเลือกดังนี้ คือ
 - 1.1 ปรากฏอยู่ในหนังสือบทความที่มีสภาพดี
 - 1.2 มีเนื้อหาครบถ้วน
2. ในต้นฉบับเรื่องพระกายโสท เขียนคำว่า พระกายโสท หลายลักษณะ เช่น พระกายโสศ พระกายโสษ พระกายโสตร พระกาโสศ และพระกายโสท สำหรับการศึกษาวิเคราะห์จะใช้คำว่า "พระกายโสท" คำเดียวเท่านั้น
3. คำว่า "พระกายโสท" ใช้ตามชื่อซึ่งศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูภูเก็ตเรียกวรรณกรรมเล่มนี้
4. การอ้างอิงหนังสือ และเอกสารอื่น ๆ จะใช้เป็นข้อมูลประกอบในการศึกษาเท่านั้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

วรรณกรรมภาคใต้	หมายถึง	วรรณกรรมประเภทหลายลักษณะที่ปรากฏอยู่ในท้องถิ่นภาคใต้
วิเคราะห์	หมายถึง	การนำเอาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มาพิจารณาอย่างละเอียด เพื่อให้เห็นลักษณะเฉพาะ

การศึกษาวิเคราะห์เชิง วรรณกรรม	หมายถึง	การศึกษาวิเคราะห์ในด้าน ธรรมเนียมนิยมในการแต่ง ลักษณะ คำประพันธ์ เรื่องย่อ โครงเรื่อง สำนวน ตัวละคร ฉาก และ ประเมินค่าด้านสุนทรียภาพ
การศึกษาวิเคราะห์ เชิงสังคม	หมายถึง	การศึกษาวิเคราะห์ในด้านสังคมวิทยา ซึ่งได้แก่ ค่านิยม ประเพณี ความเชื่อ และโลกทัศน์ที่ปรากฏในวรรณกรรม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิเคราะห์ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าโดยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และเสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ซึ่งมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

1. ขั้นรวบรวม

1.1 เริ่มต้นศึกษาความรู้พื้นฐานของวรรณกรรมภาคใต้ สรุปรวและศึกษาข้อมูล
เรื่องพระกายโศทอยู่่างละเอียด

1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาข้อมูล

1.3 ศึกษาแนวการวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดี ที่จะอำนวยความสะดวกแก่การ

ศึกษาค้นคว้า

2. ขั้นกำหนดกฎเกณฑ์การศึกษา

2.1 กำหนดโครงร่างวิทยานิพนธ์

2.2 กำหนดหลักวิชาที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์

3. ขั้นวิเคราะห์ คือการศึกษาค้นคว้าตามโครงร่างวิทยานิพนธ์อย่างละเอียด

4. ขั้นสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และเสนอแนะ